

پبلشر عبداللطیف الکریم پرنٹنگ پریس ٹیبل باغ کوئٹہ خان شیک کرسما بیورو آف 302 قمر ڈگور پور نیورسل کھلیس فیروز جناح روڈ کوئٹہ خان تالان کرے

05 ستمبر 2025ء

لیٹ اناول

بھارت ناکٹھ آن سٹیج دریاب آن پد داسہ چناب اٹ ہم بھلو کچھ اسے ٹی دیریلہ کننگانے ہرانا سوب آن پاکستان اٹ بھلو نوکاپ اسے ناخلیس ودی مسنے وزارت دیرکاری وسیلہ نارداٹ چناب اٹ اکورنا ہندا بھلو کچھ اسے نالیٹ انانگمان ارے۔ بھارتی ہائی کمیشن باضابطہ وٹ حکومت پاکستان ء چناب اٹ گمانی نوکاپی حالت آتین آگاہ کرے ہرکان گڈ وزارت دیرکاری وسیلہ مدتی انتخابی چھی جاری کرسا 28 اہم بنجانی و صوبائی محکمہ غاتے المٹ جاری کرینے وزارت نارداٹ اسہن تو بھارت ناکٹھ آن ڈہ تننگانے والے نوکاپی دیرانا بھاری و ترمی ء موعن آختسا بھار احتیاط و باہلہ ٹی گام گچ ناگرج ء۔ تعلقل اضلعی انتظامیہ ریسکیو ادارہ، فلڈ کنٹرول ہندا ویلیو ادارہ غاتے ہائی المٹ کننگانے، تدوک آدے ہم بھارت سٹیج طوی ٹی دیریلہ کرکریس ہرانا حوال ء پاکستان ناسفارتی وٹ اراوار فراوان کننگا سس۔ چاہندار اٹ نارداٹ پد ریسہ پد بھارتی ڈیم تیان دیرانا بنگ ناسوب آن پاکستان نادریابی نظام آدے کچ زور و دنگ اٹی ء وزارت دیرکاری وسیلہ خبر ڈار کرینے کہ حالت آک ترمی اٹ بدل منگ اٹی ء وکل تعقل ادارہ غاک گام

گچ کننگ کن تیرمریر تاکہ گمانی جانی مالی نختان تیان بچنگ مرے۔ حول آتارداٹ ملک انان بھلا دریاب آتے ٹی دیرانا بنگ اٹ نمان ودکی ریکارڈ کننگانے ہرانا سوب آن نوکاپی حالت آتگمان و آبی کوڑی تا حالت آتے ٹی اہم بدلی ناوڑک خنگنگ اٹک ء تدوک آدے انامون اٹ دیرانا بنگ اٹ 2 لکھ 95 ہزار کیوسک آن زیات ودکی ریکارڈ کننگانے دیر و بچلی نا کما مدار آتارداٹ چناب اٹ دیرانا بنگ 3 لکھ 71 ہزار 700 کیوسک اسکان سرمس ہرا کہ تدوک آدے انامون اٹ 2 لکھ 75 ہزار 400 کیوسک ناگمان آن چپ ودکی اسے ایلو کڈ آ سندھ دریاب اٹ دیرانا بنگ ء 1 لکھ 97 ہزار 500 کیوسک ریکارڈ کننگا، ولے دائی تدوک آدے انامون اٹ 2 ہزار کیوسک کتی مسنے، جلم اٹ دیرانا بنگ 47 ہزار کیوسک ریکارڈ کننگا ہرا کہ تدوک آدے انامون اٹ 11 ہزار 100 کیوسک ناوڈکی اسے، چشمہ بیراج آدیرانا بنگ 2 لکھ 44 ہزار 300 کیوسک ریکارڈ مس ہرائی 6 ہزار کیوسک آن زیات ودکی خنگنگ۔ ہندا وٹ کابل دریاب اٹ ہم دیرانا بنگ اٹ ودکی مسنے، واونان بنگ 42 ہزار 600 کیوسک ریکارڈ کننگا ہرا کہ تدوک آدے انامون اٹ 8 ہزار 300 کیوسک زیات ء۔

بھیم

دکاندار، ہرکاندار سٹی اس ننگ۔ وخلق اناسٹ انگکانکان ناخوب پدائی دے اندری اس، ولے جرتاپلو پدائی ننگ۔ بُت آک چنگ تیر، اناگت ہرا تم ناس اسرمو جو سے آن شیف وڑا و بھلا پٹ بلوک آکچہ، چکاناٹ وخرک انگا ڈقارون ناخن تامون آ، نس۔ ہرا پد انا تر تراٹ ہرا خنگارہ، نن تون کزن ہرا سے مسسن؟ اسنے کہ محکمہ تعلیم اٹی تینا ملازمت نا دا شش ٹو اٹی امان ناگیشتری بندخ آتے درست کرینے۔ اولکل کل تیزگار وشیفکو تپہ نا بندخ تیر۔ دا بندخ ہرا کرنا رہی ناسیٹ آتو لوک ننگ، اوتھیان جتا نس۔ ولے اودامان آتتے ہنا کہ؟ ولدا سٹ اٹ پارینٹ کہ منگ کیک او ہورے نوکری نا بابت بنگ ء، ولے دامان اٹی سرکاری نوکری بس ہندا اسٹ نس، اوس ٹل اسکل ناارا اسٹاد، ہرا تھیان اسٹ دامان نا ہندی بائی اس نس، ہرا پرائمری سیکشن اٹی خوانفیک، ویلیو سرکاری ملازم اٹی تہن نند، ہندا اسکل نا ہیڈ ماسٹر۔ فلات آن کنا پوسنگ شش ٹو مسٹ ہمو وخت آدازے مس، ہرا تم خلق انا پرائمری اسکل ء اپ گریڈ کرسا ٹل اسکل جوڑ کننگا سس۔ مسہ چار پین پوسٹ داسکان خورک تیر، ہرافتے کن کس اس ہم دامان اٹی بنگ کن سبز بیلوک اولک۔ تہنٹ کن کن ہم دامان اسد زندان اس ننگ، ولے بیوی اٹ تینا دے ون ء گدر بقیہ۔ ہندا خاطر آن ای پیہ منگ اولک کہ دا بندخ دامان آتتے ہنگ اٹی ء؟ پڑی پڑی داسکان برچا نس، ولے اسٹ جی نا ہیٹ داس کراوسا تو وڑ ننگ۔ پڑی پڑی آن مش نا دیر برے آبریک، ہندا خاطر آن کرسا نا بند منگ ناخلیس کم ننگ۔ اسد ارا مسافر ناوڈنگ آن پد داس انا گڈ کیو مزمل خلق نس۔ ہرا نا بیہ مسہ مسافر سلیوسر، ای، ہمو بندخ و اسٹ ہرا کان ی ننگ؟ ولے ولدا اوتینا مارے سبک کیک او کئے آن چنگ اٹ مسافر کیو مزمل خلق نس۔ ہرا نا بیہ مسہ مسافر سلیوسر، ای، ہمو بندخ و اسٹ ہرا کان ی ننگ؟ ولے ولدا اوتینا مارے سبک کیک او کئے آن چنگ اٹ

ٹیکنالوجی

بچکی نا عجیب ء وخت اس ننگ۔ سنے دنیا نا غم سنے کہ پڈا نا۔ تینا خودی ٹی مسٹ چریننگ۔ دے ون گوازی و شغل میل ننگ۔ ننگان تینا پیرانگ تیان جوان ء جوان ء کرسہ بنگ۔ وکسہ بسا بسا لپ اٹ تینا ننگانہ سبب اناخن تے موکشا بلس مس۔ بست ء ہرفینہ، اسکول آہنا۔ اسکول آن پد ہمو گوازی ہمو شغل آک۔ سچے بھلن مسن تو سچے بھارتی وی نا شوق ہر سنے، ہمو وخت آ پاکستان ناسد چھین اس نس۔ واد پی ٹی وی ننگ۔ اوڑون اوار اوار ریڈیو ء ہم بنگ۔ تینا فرمائش آتے چھی نا مک اٹ موعن تیر۔ ہرا تم ریڈیو ٹی نا پان بنگا کوننا فرمائش نا شہیر اس خنگنگ کہ تو نن گر اٹ تینا کل سگت آتے پارینہ کراہنو ریڈیو ٹی نا شہیر خنگنگ۔ ن کیسٹ نا دور ہم تینا عرج اٹ ننگ۔ تینا پوآ شاعرے تے شہیر پارک آتے تیر۔ وخت اس کہ اوتنا شہیر ء تینا کیسٹ

ماما حیدری

ماما حیدری ء ای ہمو وخت آن چاودہ کہ بھارت چنگ سٹ، بازار آت کرنگ کن بیش ریڈیو آسٹ۔ بیش ء سلیٹ ماما حیدری نا دکان موعن آ، بس ماما حیدری ء موعن خنٹا ایو ہم ہمون خنگنگ۔ ماما حیدری نا پین حیدر بخش ء، ولے وڈی آن یارباش آک ماما حیدری پارہ تے۔ اسنے ماما حیدری ء دکان، چانیدا، ملک میرات بھارت ارے، ولے ماما حیدری نا خدخال اسل سادہ ء۔ ہندن خنگنگ کہ دا بابا توچ اس اف۔ تینے ہندن تخاس کس اودے پدہ متوک۔ ہرا تم بھلن مسٹ تو بازار اٹی دکان اس ملاٹ۔ دکان چانیدا، خولچ ہندا ماما تینتی اختمس۔ دن ء وڑ اولک ای اودے مہمان نا بارواٹ پاروسٹ۔ ای عرض محمد ء پارینٹ کہ اودھمان کن نکلا اس کے، و برنج ہم کے، تاکہ نن اودے جوان ء مہمانی اس ننگ کین۔ ہرا تم ای پیش نا کاریم تے پور کریٹ بسٹ تو اشوپ نا موعن آ توست، ہراڑے عرض محمد دیگ ء بیٹ کریس۔ و نن ہر توم آک (مہماک) اودے ہراند۔ دیگ انا اس کڈ آن عرض محمد چادان اس ہم تخاس۔ دامان نا علاقہ غا داسنن نا تپو جراتون گون جوان تقییس۔ و شہرہ ہم ہلا کہ۔ چاننگگ آن پد عرض محمد دیگ ء شیف کرے و ارش منگ کن خلق آہنا۔ اسکل نا ماڑی خلق آن زرس مرننگ۔ ہراڑے عرض محمد نا آرا ننگ۔ و ارش آرا اٹی سفیک۔ ہرا تم عرض محمد ہونا نا خاخر نا جھلانی نا ناروشانی ٹی اونا موعن نا کڈ آ ہراٹ و سوج کریٹ، ”نی دیر اس؟“ ہرا نگ ہنگ اس؟“ اودیکو و کرا موعن اٹ ہرا و بچندہ کرے پارے ”نی اسنے دن ازفسہ؟“ الے دا ہیٹ آتے، بس ای نا مہمان اٹ۔ ”ولے دا وڑ جب لنگگ“ ای پارینٹ ای مہمان اٹ، تو بروک آدے تیش کسرائی ہم نی چپ ننگ۔ وای ہم ہیٹ کننگ ء جوان تکتوت۔ نی اسد مسافر اسے، ون ہر توم آتے تینا تینا سرات ہونئی نس۔ ہندا خاطر آن سوج ورنی نا بنگ جوڑ متوک۔ ہرا تم کئے سنا کہ نے تینا مزمل نا ساف، و بیہ شرافت و سادگی نس، بلکن اوتیشی فکر و عقلمندی ہم اسل کاٹم اسکان ننگ۔ اونا شخصیت کئے بھارت زہی

شیف متوک خاخر نا تہوش ء و دنگ کن مند کولا اشوپ اٹ بشتا تینا بیٹ ء برچا نختا، او چپ کریس خف تو ریک۔ ”وڑ وڈول تیان لنگ کئی دا علاقہ ناس اٹیس۔ کنا سوج آت اسٹ جم کروک ء ورنی تے تون مرو؟“ ای دا کل ہیٹ آتینا دا خاطر آن معلومدار منگ خواوہ کہ ای آسرات چاننگ کیک۔ اگرای توتھ کئی دیر ”دا کل گزرا تیان معلومدار ی نا نت گرج اس مرو؟“ او اسپن سگریٹ اس لنگے، و پارے۔ ”ولے کن کن دا اسٹ جی نا ہیٹ اسے کرای نے تون سلیٹ، اسنے کنی اسد استاد اسے اُس۔ و ای استاد آتے بھارت شرف اٹوہ..... اسد استاد اس نا مہمان منگ اٹی اٹ۔ ہندا نا مائل اٹ بھلا شرف ء۔“ ای نے درست کننگ خواوہ۔“ ای تینا اودیکو سوج ء دوارہ کریٹ۔ بندخ اٹ کہ چانیداری وڈی کیک، بنداش تینے خراب کیک۔ فریشان کیک تینے۔ کئے جوان لپک کرای تینا بارواٹ ہیٹ کیو۔ جوان ء کئی تہنٹ پیہ مرکہ ای دیراٹ..... داسد ای نا مہمان اٹ، تو بروک آدے تیش لے تہنٹ غف گزرا تا ساتمک۔“..... اوسگریٹ ء چنگگ آن پد اشوپ اٹی ہئے۔ او خورٹ خورٹ کنا کڈ آہرا کہ، کس پائے او کنا ورنی کن بروک مرے۔ وای اونا خن تینی اسد عجیب ء گروہنگ اس خنٹ، ہرائی ننے بیہ شرافت و سادگی نس، بلکن اوتیشی فکر و عقلمندی ہم اسل کاٹم اسکان ننگ۔ اونا شخصیت کئے بھارت زہی

بہارہ۔ اودے بے سواری کیرہ۔ اسر پین جوانی اس دا کربنٹ آ بندخ قرآن پاک، حدیث پاک، ایلو چندی اسلامی و اصلاحی آگڑا تے خواننگ کیک، اوتھیا عمل ہم کننگ کیک۔ گندی تے دا کہ ہندا ہیٹ آ خراب ء وڈیو، خراب ء فونو، و ایلو چندی بھارت خراب ء گڑا خنگگ ء خواننگ کیک، ہرافتا کاریم اٹ انگگ آن اینو نا ورنک بھارت خراب منگ ء۔ ہرافتا نا اسلام ہم منگ تینے۔ موبائل نا جوانی و گندی نا بارواٹ دا تو منہ مثال تیرہ، دن ء چندی مثال کاریم ء اٹک، نمبر لپکگ تو آرا والا ک تے فریشان مریرہ، دے اس کہ نمبر تے لنگگ تو بھارت خوش مریرہ۔ اللہ پاک نا منت ء ہر فرہ کہ نا بندخ سہی سلامت ء۔ گندی تے دا کہ اسد بندخ اس تینا موٹر سائیکل یا گاڑی ٹی سفر کن راہی مریک تو اسد وڑ اس اونا تاڑ ء کرسا ایلو تینا سگت وڑ ء فون کیک پانکگ کسکار بنگ ء، اسل تینا ء، اٹھپرے تے۔ تو اونا سواری ء (آمین)

سائیں دا نمبر ء رنگ اس کو۔ اسنے خبر لاکہ ماما نا موبائل Silent آئے۔ ماما ناسٹ ء مار اس نس۔ ماما نا تو ماما خان گدر بفس۔ ماما خان مٹ اس زیات نس۔ کم اولو فرق داس ماما حیدری مفت انا ارش پنا کہ۔ مار ء اڈان شرم بسکہ اوچکوڑا ناگزران کرکیک۔ ماما نا اتون کس ء کیکٹری آ وارہ کتو کہ اسنے کہ ماما نا مار کچوڑا نا گزران کیک۔ و ہرڈے نا بکوپوڑا ء خراب کیک۔ و بجالے کہ ماما نا مار انا پڈ وخت اس خراب مرے۔ ماما تینا چانیدا ء خراف انت اکن داخس سنبھالا کہ، ماما نا وڈی وخت ء ختم کریس۔ گڑا ماما خان پد انت مرے۔

پر سلیوسس۔ جمرک مرم چٹ بلکسر۔ جاگہ جاگہ خرن آ آسمان خنگگ کہ۔ وارا و اس ہندا جرتا نیام آن دے ہم کوکڑو ریکہ و مرنخلق انا موچنا غا اُراک، چار دیوالیک و گھڈ آک ہندن پیدوار خنگگارہ کس پیش تے وادے دا سنا ہم متف، کراو ہرا نگ بنگ اٹی ء، اگدا غٹ گڑا ک عجیب اولو۔ تون ت تیرہ؟ ولدا او ہم اسد ہندن ء بندخ اس دا گڑا تا منگ کہ ہرا کنا خوک ء عقلمندی و شعور ناہت اس خنگگ کہ۔ داغٹ گڑا ک کنا فکر و سچ آ ایزر تیرہ۔ ای دا ویدان آن ہر حال اٹ پڑوہ ء ایک کننگ خواہس۔ مہمان ہم ہندا خس جوان اوس کس کہ وارا و اودے تنگ کننگ ہم خوتو۔ ولدا اوانت پاروہ کرای اڈان داخس ہاس خواست اسنے کننگ اٹی اٹ۔ ہندا خاطر آن ای اسٹ اٹ پارینٹ کہ اسہن ہم کن تون ء، گلہ سہب یا بیگ اسکان دا ویدان آن پڑوہ ایک مریک۔ عرض محمد کندوری ء شانا، تو ای مہمان تون اوار ارش کتک۔ او کنا منت ء ہرنے وای اودے پارینٹ کہ دا بھلو ہیٹ اس اف۔ اسنے کہ تینا مہمان تا خدمت ء کننگ نارہیدہ ء۔ ای اوڈرن جاگہ شاناٹ۔ او تینا جاگہ غالبانا۔ وخت اس کرای کوشی نا ایلو کچ آ تینا جاگہ خاخر تیرپ مسٹ۔ پد ہندن ہلا کہ۔ مرنخلق آن کچک آتو خنگگ نا تو ارا بسکہ و تہارا نا کوشی ٹی مہمان نا بارواٹ خفسا ساف ہرا تم ننگانہ بناٹ۔ سبب اتون مہمان ہش مس وای اوزون اوار نہاری کریٹ۔ و اسکل آ ہنگ کن سمر بنگاٹ۔ (برچا ء)

